

Kirsebær

Prunus avium

Kirsebær har en lille lækker stenfrugt, der vokser på en rod af vilde fuglekirsebær, der er de forædlede sorters stamfar.

Alle slags kirsebær også de japanske prydræer, er podet på roden af et fuglekirsebærtræ, derfor må alle rodskud betragtes som vildskud, der kan fjernes. De vil aldrig udvikle sig som modertræet.

Det vilde kirsebærtræ, Fuglekirsebær, kom til landet omkring vikingetiden og formodes at være kommet ind med mennesker.

Det vokser på fugtige, lerede kalkholdige arealer i krat og hegn især i det sydlige Danmark og er almindeligt i områderne bag Møns Klint, hvor kalken og de store moræne aflejringer, skaber gode vækstvilkår, når kernerne spredes af fugle og mus.

De kaldes 'fugle'kirsebær, fordi det tidligere var skik, at føje et dyrenavn til planter, der var

mindre populære eller ligefrem giftige(jvf. hundepersille, bjørneklo, kohvede o.a.).

Fuglekirsebær kan imidlertid sagtens nydes.

Træet vokser hurtigt, og bliver på få år, et smukt træ, hvis stamme går ret op til toppen, mens hovedgrenene vokset vandret ud.

Det bliver op mod tyve meter højt.

Det forkæler hvert forår beskueren med hvide langstilkede blomster, der vokser i et bundt ud fra en lille frugtknude på grenene.

Veddet er især værdifuldt til finere træarbejde, som møbelsnedkeri og kunst.

I Middelalderhaven dyrkes en Morel eller Sød Kirsebær. De kendte kirsebær, som anvendes til kirsebærsovs hedder Sur Kirsebær.

I Jydelejet på Møn vokser 2 forskellige sorter, bærrerne er henholdsvis sorte og mørkerøde, et meget fint spisebær, som er modent ca. 1. august.